

DIVI

AVRELII AVGV-
STINI, HIPPO-
NENSIS EPISCOPI,

Opus sermonum de tempore secundum
dominicos aliósq̄ue dies, quibus
aptè conueniunt, ordinatè
distinctorum.

AD LECTOREM.

*Huic operi admixtæ sunt complures Homiliæ,
quæ in aliis voluminibus alios autores præse-
runt, quod ferè solet fieri in hoc genere scripti.*

*Dominica prima Aduentus domini Saluatoris.
Sermo vnicus.*

Propinquante iam sacratissima solēnitate qua **Sermo 1us**
saluator noster inter homines nasci misericor-
diter voluit, fratres charissimi, attentius consi-
derate, qualiter oporteat nos in aduentu tantæ
potentiæ preparari, vt regem & dominum no-
strum læti atque gaudentes cum gloria & laudibus merea-
mur suscipere, & in conspectu eius inter cœtus felices san-
ctorum gratulando exultare, magis quàm ab eo propter fee-
ditatem nostram repulsi inter peccatores aternam confu-
sionem mereri. Et ideo rogo & moneo, vt quantum possu-
mus cum Dei adiutorio laboremus, vt in illo Die cum syn-
cera & pura conscientia & mundo corde & casto corpore ad
altare domini possimus accedere, & corpus & sanguinem
eius non ad iudicium sed ad remediũ animæ nostræ me-

detemp. Ind. x

LVGDVNI,

Excudebat Iacobus Faure.

DIVI AVRELI

AVGVSTINI HIPPONENSIS

Episcopi opus sermonum de sanctis tam in specie quam in genere siue communi, quorum festiuitates precipue sancta celebrat Ecclesia, eo ordine quo occurrunt.

DE SANCTO ANDREA.

In Vigilia sancti Andreae, Homilia de eo quod scriptum est in Euangelio secundum Iouanne, Stabat Iouannes & ex discipulis eius dicit &c. quae habetur in expositione d. Floris, ibidem. Ioan. 1.
In festo sancti Andreae sermo, Miru quibusdam videtur, &c. qui habetur inter sermones de Verbis domini, 1 x.

DE SANCTO THOMA.

In festo sancti Thome Apostoli, Homilia de eo quod scriptum est in Euangelio secundum Iouannem, Thomas unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, &c. quae habetur in expositione d. Floris, ibidem. Ioan. 20.

DE SANCTO STEPHANO.

In festo sancti Stephani, SERMO I.

RATRES charissimi celebrauimus hesterna die natalem quo rex martyrum natus est in mundo, hodie celebramus natalem quo primicerius martyrum migravit ex mundo. Oportebat enim ut primu immortalis pro mortalibus susceperet carnem, & sic mortalis pro immortali contemneret mortem. Et ideo

natus est dominus ut moreretur pro seruo, ne seruus timeret mori pro domino. Natus est Christus in terris, ut Stephanus nasceretur in caelis. Ingressus est dominus mundum, ut Stephanus ingrederetur in caelum. Altus ad humilia descendit, & humilis ad alta ascendit. Filius dei factus est hominis filius, ut filios hominu faceret filios dei. Fecit Christus mirabilia,

a fecit

tatem domini in te transfusam ostēde. Beati, inquit, pacifici, *Matth. 5.*
 quoniam filij dei vocabuntur. Scriptum est discordibus, scri-
 ptum est inimicis. Filius esse, nisi pacificus non potest. Ini-
 micos abdicauit, qui pacificos filios fecit. Aut enim datam
 pacem Christiane conserua, aut gloriam tibi salutis ablatam
 si non amaueris pacem, cognosce. Non potest promissa dei
 recipere, qui cum fratre noluerit concordare. Non potest
 concordiam habere cum Christo, qui discors voluerit esse
 cum Christiano. Si de nobis à Christo vicaria passio petere-
 tur, & filij dei sanguis, qui pro nobis effusus est, ad pensan-
 dum nostro sanguine quæreretur, quanta instantia vel offi-
 cio fuerat festinandum, vt & iussa tantæ maiestatis expleres,
 & vicariam passionem deprehendere gauderes, & pro morte
 vitam acquirere & passione reciproca compensare? Et nunc
 quo modo poteris pro Christo animam ponere, qui pacem
 ab eo delegatam nolueris conseruare? Contumaciæ crimen
 est, quod iubetur contemnere, quod præcipitur nolle, quod
 imperatum est declinare. Pax enim Christi est bonum, di-
 scordia diaboli malum: auctori respondet, qui de vtroque
 alterutrum eligit. Quid tibi cum discordia Christiane, quæ
 principem suum diabolum interemit? Quid amas simulta-
 tem, quæ placere auctori non potuit? Quid exerces inimi-
 cicias, quas euadere non potuit nec ille qui eas primus in-
 uenit? Inimicitias in protoplasto dum serpens exercet, inter-
 ficitur: dum homini inuidet, ipse prosternitur: dum Adam
 decipit, iugulatur. Et contra Christus tantum homini cha-
 ritate adhæsit, râtum eum vnica benignitate amauit, vt eum
 commēdaret patri sociaret sibi, dum carnem propter ipsum
 descendēs induit. Scriptû est, Inuidia diaboli, mors introiuit *Sapient. 2.*
 in orbem terrarum: imitantur autem illum qui sunt ex
 parte illius: non quòd tam cadat in Christianum,
 quàm cadet in diabolum, quia Christianum
 condecet conseruare, quod constat à
 domino didicisse. Quare Christi
 charitatem amplecti debe-
 mus, vt cum filio in
 æterna beatitudine
 viuere possi-
 mus.

Tomii decimi Finis.